

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Melnic Oxana în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 27 decembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iunie 2019, în cauza penală în privința lui

Nedelea Denis x, născut la x, originar și domiciliat în mun. x.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 15.01.2018 – 27.12.2018

instanța de apel: 22.01.2019 – 26.06.2019

instanța de recurs: 12.02.2020 – 19.02.2020

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 27 decembrie 2018, *Nedelea Denis* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5) și 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal și stabilită pedeapsa în baza acestor Legi, 8 (opt) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, calcularea termenului pedepsei fiind calculat din data punerii sentinței în executare, cu computarea perioadei reținerii 25.09.2014-27.09.2014.

În privința lui *Nedelea Denis* a fost aplicată măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, pe un termen de 60 zile, care va înceta de drept la punerea în executare a sentinței de condamnare.

Prin sentință a fost hotărâtă și soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat că:

Nedelea Denis la data de 21.09.2014, prin complicitate, adică prin prestarea informației privind domiciliul lui Cuțuc Vitalie și prezența lucrurilor de preț în acest domiciliu, a contribuit la săvârșirea infracțiunii de tâlhărie.

Astfel, în baza informației prestate de către *Nedelea Denis*, împreună cu Grumațchi Ion și Negoița Veaceslav, s-au îndreptat spre domiciliul părții vătămate Cuțuc Vitalie, în or. Biruința strx, unde *Nedelea Denis* a rămas afară în apropierea casei de locuit a victimei iar Grumațchi Ion împreună cu Negoița Veaceslav, având pe cap colanți femeiești, prezentându-se drept cunoscuți ai părții vătămate, au obținut deschiderea ușii de la apartamentul în cauză și au pătruns în interior.

Intrând în domiciliu l-au atacat pe Cuțuc Ilarion, care locuia în același apartament și care a deschis ușa, aplicându-i mai multe lovituri cu mâinile și picioarele în față și peste diferite părți ale corpului, târându-l în dormitor unde se afla Cuțuc Vitalie. Acolo i-au aplicat și acestuia multiple lovituri cu mâinile și picioarele în față și alte părți ale corpului.

Amenințând victimele cu agresare fizică și cu un cuțit de bucătărie, au cerut predarea banilor și a unui lănișor din aur. În rezultatul căutării prin casă, au găsit și au sustras, în mod deschis, bani numerar în sumă de 300 lei, un telefon mobil de model "Fly MC 181" în valoare de 1200 lei, în care era introdusă cartela SIM Orange cu nr. x, cu costul de 50 lei, un notebook de model "Asus" cu număr de identificare x, mouse, încărcător și geantă pentru calculator, în valoare totală de 8000 lei, o mașină de frezat de model "Scarlet" cu prețul de 200 lei, trei boxe și un subwoofer, în valoare de 2000 lei, modem "Orange" cu cartela nr. x în valoare de 150 lei, cheile de la lacătul apartamentului și construcției auxiliare, în valoare de 100 lei, cauzând astfel părții vătămate Cuțuc Vitalie o pagubă materială în sumă totală de 12000 lei, daună ce constituie proporții considerabile. Cu bunurile sustrate Grumațchi Ion împreună cu Negoița Veaceslav au părăsit locul comiterii crimei și le-au ascuns la domiciliul lui Grumațchi Ion.

Ca rezultat al acțiunilor infracționale Cuțuc Vitalie și Cuțuc Ilarion s-au ales cu leziuni corporale ușoare, vătămări care prezentau pericol real pentru viața sau sănătatea victimelor, fapt confirmat prin rapoartele de expertiză medico-legală nr. 187D din 30.09.2014, 223 D din 18.11.2014, 188D din 30.09.2014 și 224 D din 18.11.2014.

Acțiunile lui *Nedelea Denis* au fost încadrate în baza art. art. 42 alin. (5) și 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, cu calificativele: *complice la*

săvârșirea infracțiunii de tâlhărie calificată, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente, săvârșită de mai multe persoane, mascate, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocata Oxana Melnic prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei soluții prin care acțiunile lui Nedelea Denis să fie apreciate prin prisma art. 48 Cod penal.

3.1 În motivarea apelului avocata Oxana Melnic a indicat că:

- lipsesc date obiective ce ar demonstra cu certitudine, că inculpatului Nedelea i-ar fi fost cunoscută intenția lui Grumațchi Ion și Negoia Veaceslav, precum și, că ar fi participat alături de ei la comiterea atacului tâlhăresc, necunoscând despre aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea lui Cuțuc Vitalie și Ilarion sau amenințarea cu aplicarea ei, în special cu ajutorul altor obiecte folosite în calitate de armă, în scopul deposedării de bunuri, fapt ce denotă, că acțiunile acestora inițial au fost îndreptate spre sustragerea prin furt sau jaf a bunurilor familiei Cuțuc și doar ulterior au concrescut în tâlhărie prin aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, inclusiv cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe cu ajutorul unui cuțit, ei deghizându-se cu cagule pe cap, fapt despre care inculpatul Nedelea nu putea cunoaște, arătându-le doar domiciliul victimelor, ceea ce și confirmă prezența în speță a excesului de autor, prin comiterea unor fapte infracționale suplimentare, ce-i nu pot fi incriminate.

-consideră că acțiunile inculpatului Nedelea Denis urmează a fi recalificate de la componența *tâlhăriei* la care nu a participat, fiind comisă prin exces de autor de către Grumațchi Ion și Negoia Veaceslav, căror nici nu le-a furnizat informația referitor la starea materială a fraților Cuțuc, pe care ei deja o cunoșteau, doar decât locul amplasării locuinței lor, la cea de *furt*, cu excluderea calificativului de coparticipare prevăzut la art. 42 Cod penal, dat faptului, că nu a comis și nici nu a participat împreună cu cei doi la atacul material, real, direct și iminent, îndreptat spre deposedarea de bunuri, prin aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea victimelor sau prin amenințarea aplicării ei, în special cu cuțitului, fapt de altfel confirmat atât de ei, de Olari Ana cu care rămăseseră în curte în

așteptarea acestora, precum și de către părțile vătămate ce se referă la două persoane de gen masculin, deghizate cu colanți femeiești, aplicându-le multiple lovituri cu mâinile și picioarele în față și alte părți ale corpului, împrejurare cărei prima instanță nu i-a acordat suficientă obiectivitate prin prisma art. art. 385 și 389 Cod de procedură penală, deși avea obligația cercetării multilaterale, completă și obiectivă a circumstanțelor infracțiunii, respectând în acest sens recomandările din pct. 7 Hotărârii Plenului CSJ nr. 23 din 28.06.2004, *Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor*, precum și apreciindu-le acțiunile ca *exces de autor*, prevăzut la art. 48 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, din 26 iunie 2019, pronunțată motivat la data de 31 iulie 2019, apelul declarat de avocata Melnic Oxana în numele inculpatului Nedelea Denis a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări. Măsura preventivă-obligarea de a nu părăsi țara în privința lui Nedelea Denis a fost revocată și dispusă arestarea acestuia din sala de ședință, cu calcularea termenului pedepsei din data de adoptării decizi 26.06.2019, cu includerea în el a perioadei reținerii-25.09.2014-27.09.2014.

5. Pentru motivarea soluției, instanța de apel a reținut următoarele: Respingând versiunea inculpatului Nedelea de neimplicare în atacul tâlhăresc, pretins a fi comis în exclusivitate de complicității săi Grumațchi Ion și Negoita Veaceslav cu care a avut înțelegerea doar despre deposedarea pe ascuns a mijloacelor bănești de la rudele sale Cuțuc Vitalie și Ilarion, motiv pentru care i-a și condus la locuința acestora, necunoscându-le acțiunile ulterioare întreprinse de ei pentru, că-i aștepta împreună cu Olari Ana în curte, prima instanță corect i-a conchis vinovăția în baza probatoriului cercetat, ce a fost statuat la baza sentinței de condamnare, prin verificarea lui nemijlocită cu respectarea principiului contradictorialității procesului penal și egalității armelor, ce vine să confirme declarațiile lui Cuțuc Vitalie, potrivit cărui anterior celor întâmplute, într-un local din mun. Bălți ruda sa Nedelea Denis manifestându-și interesul pentru proveniența mijloacelor bănești ca urmare a înstrăinării unui imobil, i-a făcut cunoștință cu Grumațchi Ion și Negoita Veaceslav ce s-a interesat de adresa domiciliului său, după care în seara de 21.09.2014 pe la orele 21:00 aflându-se în locuința sa din str. x a localității Biruința, ca urmare a deschiderii ușii, a fost atacat împreună cu fratele său de către doi bărbați deghizați cu colanți femeiești pe cap, ce li-au aplicat câteva lovituri, amenințându-i cu un cuțit de

bucătărie și interesându-se de un lăntșor din aur, nevăzându-l pe Nedelea Denis și neavând pretenții față de el (f.d. 34-36 vol.3), declarații analogice referitor la caz fiind depuse și de către Cuțuc Ilarion, ce susține pierderea cunoștinței de la loviturile primite (f. d. 33 vol.3).

Instanța de apel, dispunând cercetarea suplimentară, multilaterală, completă și obiectivă a bazei probante administrate pe caz în raport cu limita învinuirii formulate, a reținut corectitudinea soluției judiciare privind constatarea vinovăției inculpatului Nedelea Denis în complicitate la săvârșirea infracțiunii de tâlhărie calificată, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de mai multe persoane, mascate, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, corect încadrat la art. art. 42 alin. (5), 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal.

Astfel, reieșind din lucrările cauzei și constatările primei instanțe bazate pe probatoriul administrat, instanța de apel a reținut caracterul neobiectiv al afirmațiilor inculpatului referitor la neparticiparea lui în atacul tâlhăresc, prin încercarea de a le atribui lui Grumațchi Ion și Negoïța Veaceslav rolul excesului de autor, or tocmai probele expuse mai sus, îi confirmă integral vinovăția, excluzând orice îndoieli referitor la veridicitatea declarațiilor făcute de părțile vătămate și martorii audiați pe caz, ținându-se cont de consecutivitatea lor și coroborarea cu restul probelor dobândite, a căror admisibilitate conform art. 94-95 nu a fost obiectată.

Argumentele apelului referitor la lipsa unei aprecieri obiective a probelor cercetate în ședința de judecată sau pretinsa lor interpretare în favoarea acuzării, nu și-au găsit confirmare la judecarea cauzei în ordine de apel, prima instanță examinându-le sub toate aspectele complet și obiectiv și în strictă conformitate cu prevederile art. art. 100-101 Cod de procedură penală, or, toate actele întocmite de către OUP au fost semnate de părți, nefiind invocate la acea etapă careva obiecții.

Constatând corectitudinea sentinței de condamnare adoptată în cazul inculpatului Nedelea Denis, instanța de apel a reținut interpretarea corectă de către prima instanță la adoptarea ei, a normelor de drept penal, aplicabile cazului din speță, printr-o apreciere obiectivă a împrejurărilor faptice a cauzei în raport cu aspectele doctrinare.

Raportând aspectele factice a cauzei la doctrina penală și recomandările supra nominalizate, instanța de apel a respins argumentele apărării prin care se încearcă reducerea rolului inculpatului Nedelea Denis în faptele comise sub aspectul excluderii complicității lui la tâlhărie, cu atribuirea rolului excesului de autor celorlalți doi făptuitori.

Instanța de apel a mai reținut că, prima instanță justificat a respins solicitarea apărării, privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului Nedelea Denis de la componența infracțiunii de tâlhărie în jaf sau furt, ori verificarea lor prin prisma art. 323 Cod penal, cu calificativele *favorizarea infracțiunii*, deoarece cert s-a constatat faptul, că între inculpatul Nedelea Denis și complicii săi Grumațchi Ion și Negoița Veaceslav a existat o înțelegere anterioară de sustragere a bunurilor, acesta până la comiterea infracțiunii participând la procurarea colanților femeiești, conducându-și ulterior complicii până la ușa apartamentului, tolerându-le acțiunile manifestate prin îmbrăcarea colanților pe cap și așteptându-i afară, lângă blocul locativ, după care au plecat împreună, prin urmare promisiunea din timp de favorizare a infractorului neconstituind în sine un act de favorizare în sensul art. 49 Cod penal, ci acte de complicitate, conform art. 42 alin. (5) Cod penal.

Instanța de apel a menționat, că infracțiunea de favorizare nepromisă din timp, este una din formele de implicare la infracțiune și presupune o activitate intenționată, care-l ajută pe infractor fără a exista o înțelegere stabilită din timp, sau în momentul săvârșirii infracțiunii, o condiție esențială fiind ca ajutorul acordat, să nu fi fost adus la îndeplinire în baza unei înțelegeri anterioare, intervenite înainte sau în timpul săvârșirii infracțiunii de către infractor.

Totodată, încercarea apărării de a convinge instanța referitor la excesul de autor, considerat a fi prezent în acțiunile lui Grumațchi Ion și Negoița Veaceslav, nu poate fi acceptată, în raport cu cele menționate mai sus, fiind doar o modalitate de a duce în eroare adevăratele împrejurări a cazului, or pretinsele acțiuni infracționale au fost cuprinse de intenția tuturor participanților atacului tâlhăresc, inclusiv și a lui Nedelea Denis.

În contextul expus, instanța de apel a apreciat ca fiind corect reținută situația de fapt, precum și încadrarea juridică de drept a acțiunilor inculpatului la art. art. 42 alin. (5), 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, motiv pentru care o va păstra în această parte neschimbată, la fel, ca și în latura pedepsei penale, la stabilirea categoriei și termenului cărei, prima

instanță a dat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, rezultată din scopul pe care îl urmărește privind restabilirea echității sociale și corectarea celui vinovat, întru prevenirea săvârșirii de către el a altor fapte penale.

Totodată, instanța de apel a remarcat că, prima instanță a ținut cont și de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale cum sunt gravitatea și caracterul prejudiciabil a faptei penale, catalogată în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (4) Cod penal la categoria celor grave, atitudinea făptuitorului față de cele săvârșite și urmările survenite în aspectul nerecunoașterii vinei și lipsei unei căințe sincere.

La fel, în instanța de apel a notat că, prima instanță a ținut cont și de personalitatea inculpatului Nedelea Denis, care este la prima sa abatere de lege (f.d. 210, 211 vol.1), fiind caracterizat pozitiv de către autoritatea locală (f.d.207 vol.1), neaflându-se la evidența medicului psihiatru sau narcolog (f.d.208, 209 vol.1).

6. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocata Melnic Oxana în numele inculpatului Nedelea Denis prin care invocând încălcarea depozițiilor art. 427 alin. (1), pct. 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței Judecătoria Bălți, sediul Fălești, din 27.12.2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, din 26.06.2019, rejudecarea cauzei în instanța de apel cu eliberarea lui Nedelea Denis din penitenciar.

6.1. În motivarea recursului ordinar, avocata Melnic Oxana a menționat că:

- prima instanță nu a argumentat calificarea acțiunilor lui Nedelea Denis în temeiul art. art. 42, 188 Cod penal vizavi de poziția apărării prin prisma art. 48 de recalificare la art. 187 Cod penal;

-atât prima instanță cât și instanța de apel nu au argumentat că în speță există careva circumstanțe care a-r indica că Nedelea Denis a cunoscut despre modul cum vor acționa Grumațchi Ion și Negoïța Veaceslav;

- atât prima instanță cât și instanța de apel nu au argumentat complicitatea lui Nedelea Denis, la infracțiunea consumată de tâlhărie, în situația în care ultimul nu a participat la acțiunea materială de tâlhărie;

- în speță nu se regăsesc probe care a-r demonstra că Nedelea Denis împreună cu celelalte persoane, au avut l-a prestabilit cu împărțirea rolurilor fiecăruia;

- din probele administrate în cauza penală nu s-au stabilit careva elemente constitutive ale infracțiunii de tâlhărie în acțiunile lui Nedelea Denis;

- nu s-a stabilit că între Nedelea Denis și Grumațchi Ion și Negoița Veaceslav, a existat înțelegere prealabilă privind săvârșirea tâlhăriei. Din declarațiile părții vătămate reiese că au fost amenințați de Grumațchi Ion și Negoița Veaceslav;

- atât prima instanță cât și instanța de apel nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, faptei i s-a dat o încadrare juridică greșită, consideră că instanțele corect urmau să aplice dispozițiile normei referitor la excesul de autor.

7. Asupra recursului declarat, a fost depusă referință de către procuror, prin care a expus că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent și respectiv decizia atacată conține motivele legale pe care se întemeiază soluția, considerând astfel, că lipsesc temeiuri de casare considerând inadmisibil recursul înaintat ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că apărarea pledează pentru nevinovăția inculpatului, invocând în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului *în sensul că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul invocat de recurent și motivele specificate în susținerea acestuia, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

În privința temeiului de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, nefiind identificate careva circumstanțe care ar justifica incidența acestui temei sub aspectele specificate de recurent, dat fiind faptul că, instanța de apel la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor invocate în apel privind menținerea sentinței primei instanțe care, a încadrat fapta inculpatului Nedelea Denis în baza prevederilor art. art. 42 alin. (5) și 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, dar nu a recalificat fapta în baza art. 48 și art. 187 Cod penal, după cum a solicitat apărarea, fiind redade clar argumente suficiente în acest sens în decizia contestată (f.d. 219-226, vol. III) motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel de menținere a sentinței primei instanțe fără modificări, în baza cumulului de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, Colegiul penal atrage atenția asupra faptului că, la adoptarea soluției instanța de apel a respectat și aplicat corect prevederile art. 8, 10, 126 Cod penal, iar de către instanța de recurs ordinar nu sunt identificate temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate, or decizia instanței de apel este legală și întemeiată.

Totodată, Colegiul penal reține că, instanța de apel dispunând cercetarea suplimentară, multilaterală, completă și obiectivă a bazei probante administrate pe caz în raport cu limita învinuirii formulate, corect

și indubitabil a conchis corectitudinea soluției judiciare privind constatarea vinovăției inculpatului Nedelea Denis în *complicitate la săvârșirea infracțiunii de tâlhărie calificată, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de mai multe persoane, mascate, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, corect încadrat la art. art. 42 alin. (5), 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, or, reieșind din lucrările cauzei și constatările atât a primei instanțe cât și instanței de apel bazat pe probatoriul administrat, Colegiul penal reține ca fiind justificată aprecierea instanțelor referitor la caracterul neobiectiv al afirmațiilor inculpatului referitor la neparticiparea lui în atacul tâlhăresc, prin încercarea de a le atribui lui I. Grumațchi și V. Negoita rolul excesului de autor, iar probele administrate au confirmat integral vinovăția, excluzând orice îndoieli referitor la veridicitatea declarațiilor făcute de părțile vătămate și martorii audiați pe caz, ținându-se cont de consecutivitatea lor și coroborarea cu restul probelor dobândite, a căror admisibilitate conform art. 94-95 nu a fost obiectată.

De asemenea, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei probe prezentate și chestiunilor esențiale invocate în apel, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Instanța de recurs ordinar menționează că titularul recursului nu a motivat recursul sub aspectul temeiului de casare invocat, nefiind specificate care ar fi acele prevederi legale în care urmau a fi încadrate

juridic faptele greșit calificate în opinia recurentului de către instanțele de fond.

Instanța de recurs ordinar remarcă că dreptul la un proces echitabil, consfințit în articolul 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, enunță preeminența principiului supremației dreptului, iar unul din elementele definitorii ale acestui principiu este garantarea securității raporturilor juridice, care înseamnă, printre altele, că o soluție definitivă a oricărui litigiu, inclusiv de natură penală, nu trebuie rediscutată.

Or, principiul securității raporturilor juridice, cere, inter alia, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea cazul *Brumărescu vs. România*, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999).

Astfel, în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu poate examina posibilitatea modificării încadrării juridice a faptelor incriminate inculpatului de către instanțele de fond, deoarece instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

În concluzie, instanța de recurs menționează că nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate de către recurent, deoarece soluția adoptată de instanța de apel este legală, întemeiată și corect motivată.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, Colegiul penal remarcă faptul că, motivele invocate în recursul declarat de către avocat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (hotărârea CtEDO, pct. 20, cazul *Bujenița c. Moldovei*).

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului

ordinar declarat de către avocatul Melnic Oxana în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Melnic Oxana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iunie 2019, în cauza penală în privința lui *Nedelea Denis x*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 15 mai 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda